

ՑԻՍՈՒՆ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

ԶԵՆՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԶՈՐՍ ԱՔԵՂԱՆԵՐՈՒ

Օգոստոս 7-ի կիրակին, վարդավառ կամ Տօն Պայծառակերպության ըստ Հին Տոմարի, հոգևոր խորախնայի կրկնապէս բերկրայից օր մը եղաւ Ս. Աթոռոյոս համար: Այդ օրը, քահանայական աստիճան և վեղարի օրհնութիւն ստացան մեր Ընծայարանի բարձրագոյն կարգի 4 սարկաւազ սաները, Նիդաղար, Սիմէոն, Յակոբ և Ղազարոս, որոնք կանոնաւոր յաջողութեամբ աւարտած ըլլալով Հաստատութեան կրօնական և եկեղեցագիտական ուսմանց ութամսնայ դասընթացը, և իրենց կեանքովն ու կրթութեամբը արժանացած ըլլալով գնահատութեան, իրաւունք ստացած էին շնորհաբաշխութեան:

Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք Հայրը, իւրաքանչիւրին ճակատը որբալոյս միւռնով դրոշմած ատեն կուտայ նաեւ անոր նոր անունը: Առաջինը՝ Նիդաղար, կը կոչուի Տ Նիդիշէ: ամէնքը կ'ըմբռնեն թէ ձեռնադրողին դիտումն էր առաջին հունձքին երախայրիքը ձօնել իր պաշտելի հոգեծնողին՝ Նիդիշէ Պատրիարք Դուրեանի յիշատակին. երկրորդը, Սիմէոն՝ Տ. Հայրիկի, պարզ է, յանուն իրիմեան Հայրիկի, որուն սէրը Սրբազանին ամենէն անոյշ հրայրքներէն մին է եղած. երրորդը, Յակոբ՝ Տ. Տիրայրի. քիչերը միայն կը հասկնան թէ ձեռնադրողը ատով իր հոգևոր որդիութեան տուրքը կ'ուզէր մատուցանել հանգ. Օրմանեան Սրբազանի, անոր գրական անունովը հազուեցնելով իր առաջին ձեռնաստաններէն մին. չորրորդը, Ղազարոս՝ Տ. Ասողիկի, յանուն Ղազարեանի (Արմաշու) հիմնադիր իւրէն Պատրիարք Աշէքեանի, որ Ասողիկ ստորագրած է միշտ իր գրական յօդուածները, և որուն հանդէպ այնքան խոր եղած է Արմաշի բոլոր նախկին սաներուն մեծարանքի զգացումը:

Երկուսին, ըստ վանական հիմնաւորաց օժիւրութեան, ընդհանուր սեղանատան մէջ վայելեցաւ ուրախութեան ընթրիք, առանց գինիի, բայց երգերու և ճառերու ոգևորութեամբ: Խօսեցան Ս. Պատրիարք Հայրը, Տ. Սրբազան Սրբազան, վսեմ. Ոսկան Պէյ Մարտիկեան և Տ. Գեորգ, Տ. Նորայր և Տ. Տիրան վարդապետներ:

Յաջորդ օրուին սկսեալ, արեղաները սկսան իրենց քառասորեայ ներանձնուծին շրջանը, զոր պիտի կատարեն Սուրբ Թորոս մատրան մէջ:

(«Սիւն», 1932, Զ. Քարի, Սեպեմբեր, Թիւ 9, էջ 251-256):

ՄԱՆ՝ ԼԵՒՈՆ ԶԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆԻ

Ս. Աթոռոյ Միաբանութիւնը և ուսուցչութիւնը վիշտը ունեցան Հոկտ. 12-ի Դէս օրէ յետոյ իր յաւիտենական հանգիստը առաջնորդելու Հաստատութեան բաղձարդիւն դպրագոյն-ուսուցիչը՝ Պր. Լեւոն Զիլինկիրեան, հանրածնութեամբ արեւստագէտը: Պոլսեցի՝ տարիքն էր 70:

Հանգուցեալը հեղինակած և գործադրած է եռաձայն Պատարագ:

(«Սիւն», 1932, Զ. Քարի, Նոյեմբեր, Թիւ 11, էջ 352):

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻՒ

Նոյմ. 13-ի կիրակիի յետ միջօրէին, էջմիածնէ ստացուեցաւ Նոյմ. 12 թուականի հետեւեալ հեռագիրը, Ֆրանսերէնով, ստորագրուած Պր. Թորոս Մառմանեանէ, որ Սաղիմահայութեան ներկայացուցիչն էր Ազգ. Եկեղ. Ընդհ. Ժողովին.

Խորէն Արքեպիսկ. (Մուրաթէզեան) ընտրուեցաւ կաթողիկոս. օծումը կը կատարուի վաղը:

Այս հեռագիրը ստացուելուն պէս, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, ի նշան ուրախութեան, անմիջապէս հնչեցնել տուաւ Մայր Տաճարին զանգակները, Պատրիարքարանի մեծ դահլիճը հրախիւսեց ամբողջ Միաբանութիւնը և հրապարակաւ կարդաց աւելցուած հեռագիրը:

(«Սիւն», 1932, Զ. Քարի, Դեկտեմբեր, Թիւ 12, էջ 402):

1 Տէրտերեան, Գահակայր Ս. Աթոռոյոս:
2 Աւանեսեան, հետաքայլին Հուսարարապետ Ս. Աթոռոյ վախճանեալ 1981-ին.
3 Տէրվիշեան, այժմ Ե. Վրդ. Ի Գալիֆ.
4 Ղազարեան, հետաքայլին Առաջնորդ Հայր Երաքի, վախճանեալ 1978-ին.